

BOGANMELDELSER

Betænkning om Beskæftigelsespolitik og Erhvervsmuligheder i Danmark, udgivet af Arbejderbevægelsens Erhvervsraad. I Kommission hos Forlaget Fremad, Oktober 1939, 368 S.

En Femtedel af Danmarks Arbejdere uden Mulighed for at finde Beskæftigelse selv i Højkonjunkturaar, og i daarlige Tider helt op til en Trediedel arbejdsløse — det er en Kendsgerning af saa forfærdende Alvor, at den paakalder den absolutte Nødvendighed af effektive Modforanstaltninger. Man skulde synes, at der maa være en strukturel Fejl i vort Erhvervslivs Maskineri, naar vi paa Tider, der i økonomisk Henseende ikke kan forventes at blive gunstigere, og hvor adskillige af vore Nabolande er nede paa minimal eller ingen Arbejdsløshed, maa lade en Femtedel af vor arbejdsduelige Befolkning gaa ledig. Det er da kun naturligt, at den i Problemet direkte mest interesserede Befolkningsgruppe, nemlig Arbejderne selv, gennem deres Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, har ønsket at yde et konstruktivt Bidrag til Bestræbelserne for Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Dette Bidrag foreligger nu i Form af en »Betænkning om Beskæftigelsespolitik og Erhvervsmuligheder i Danmark«, som er udarbejdet Foraar og Sommer 1939 og i det væsentlige var afsluttet inden Krigens Udbrud.

Skønt Betænkningen saaledes er baseret paa Fredsforhold, har dens Indhold ogsaa under den nuværende Krigstilstand aktuel Interesse, ja, maaske endog i højere Grad end ellers. Betænkningens Tendens gaar netop i den Retning, som Krigsforholdene — eller som Betænkningen med et noget uklart Udtryk kalder det, Blokadesituationen — uvægerligt vil tvinge os ind i, nemlig henimod det samlede Erhvervslivs Regulering og Landets størst mulige Uafhængighed af udenlandske Raastoftilførsler. De fleste af Betænkningens Forslag og i alle Tilfælde dens Hovedtanker har da Gyldighed den Dag i Dag.

Betænkningen er meget fyldig; det skyldes for en Del, at den paa mange Punkter gaar stærkt — unødvendigt stærkt — i Detailler. Det er sandsynligvis gjort for at give Konklusioner og Planer bredere Grundlag og større Vægt, men da det dog i det hele drejer sig om Forslag i store Linjer, vilde en noget mere koncentreret Fremstilling have været nok saa formaals-tjenlig.

Det, Betænkningen frem for alt har for Øje, er Beskæftigelsesspørgsmaalet. Overfor en Mulighed for at fremskaffe Arbejde maa alle andre Hensyn vige. I Stedet for Privatforetagendets Krav om Rentabilitet opstilles det »samfundsmæssige Rentabilitetssynspunkt«, idet det hævdes, at f. Eks. en

BOGANMELDELSER

Betænkning om Beskæftigelsespolitik og Erhvervsmuligheder i Danmark, udgivet af Arbejderbevægelsens Erhvervsraad. I Kommission hos Forlaget Fremad, Oktober 1939, 368 S.

En Femtedel af Danmarks Arbejdere uden Mulighed for at finde Beskæftigelse selv i Højkonjunkturaar, og i daarlige Tider helt op til en Trediedel arbejdsløse — det er en Kendsgerning af saa forfærdende Alvor, at den paakalder den absolutte Nødvendighed af effektive Modforanstaltninger. Man skulde synes, at der maa være en strukturel Fejl i vort Erhvervslivs Maskineri, naar vi paa Tider, der i økonomisk Henseende ikke kan forventes at blive gunstigere, og hvor adskillige af vore Nabolande er nede paa minimal eller ingen Arbejdsløshed, maa lade en Femtedel af vor arbejdsduelige Befolkning gaa ledig. Det er da kun naturligt, at den i Problemet direkte mest interesserede Befolkningsgruppe, nemlig Arbejderne selv, gennem deres Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, har ønsket at yde et konstruktivt Bidrag til Bestræbelserne for Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Dette Bidrag foreligger nu i Form af en »Betænkning om Beskæftigelsespolitik og Erhvervsmuligheder i Danmark«, som er udarbejdet Foraar og Sommer 1939 og i det væsentlige var afsluttet inden Krigens Udbrud.

Skønt Betænkningen saaledes er baseret paa Fredsforhold, har dens Indhold ogsaa under den nuværende Krigstilstand aktuel Interesse, ja, maaske endog i højere Grad end ellers. Betænkningens Tendens gaar netop i den Retning, som Krigsforholdene — eller som Betænkningen med et noget uklart Udtryk kalder det, Blokadesituationen — uvægerligt vil tvinge os ind i, nemlig henimod det samlede Erhvervslivs Regulering og Landets størst mulige Uafhængighed af udenlandske Raastoftilførsler. De fleste af Betænkningens Forslag og i alle Tilfælde dens Hovedtanker har da Gyldighed den Dag i Dag.

Betænkningen er meget fyldig; det skyldes for en Del, at den paa mange Punkter gaar stærkt — unødvendigt stærkt — i Detailler. Det er sandsynligvis gjort for at give Konklusioner og Planer bredere Grundlag og større Vægt, men da det dog i det hele drejer sig om Forslag i store Linjer, vilde en noget mere koncentreret Fremstilling have været nok saa formaals-tjenlig.

Det, Betænkningen frem for alt har for Øje, er Beskæftigelsesspørgsmaalet. Overfor en Mulighed for at fremskaffe Arbejde maa alle andre Hensyn vige. I Stedet for Privatforetagendets Krav om Rentabilitet opstilles det »samfundsmæssige Rentabilitetssynspunkt«, idet det hævdes, at f. Eks. en

Teknikændring, der sparer Arbejdskraft (altsaa gør nogle Arbejdere arbejdsløse) og kræver flere Maskiner, meget vel kan være privatøkonomisk rentabel, men for Samfundet som Helhed betyde Tab, idet Understøttelsen til de afskedigede Arbejdere, som samfundsmæssigt set er en uundgaaelig Omkostning, vejer tungere end den private Besparelse ved den ændrede Produktionsmetode. Slige Teknikændringer fordømmer Betænkningen under Betegnelsen »samfundsmæssige Fejlrationiseringer« og forlanger, at Arbejdsgiveren i saadanne Tilfælde skal bøde ved Erlæggelse af større Arbejdsløshedsbidrag. — En saadan Betragtningssmaaade er i det lange Løb forkastelig, dræbende for alt Fremskridts-Initiativ, og ikke en Smule mere fremsynet end de berygtede »Maskinstorme« i sin Tid. Lad os hindre Anvendelsen af Gravkøen og erstatte den med Haandkraft — det foreslaar Betænkningen selv — og lad os gaa videre ad samme Vej og ombytte Mejemaskinen med Leen o. s. v.; hvilken Mængde Arbejde der saa vilde blive »fremskaffet«! Men hvad med Levofoden? Nej, det eneste konstruktive er at anviser nye Felter, hvor de menneskelige Muskler, som Staalet har befriet for Byrderne, og den Intelligens, der styrer dem, kan finde en mindre maskinmæssig og mere udbytterig Anvendelse.

Betænkningen ønsker ikke at give nogen Redegørelse for Arbejdsløshedens Aarsager, men udelukkende Forslag til en praktisk Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Disse Forslag er sammenføjet og indarbejdet i en samlet Plan, en veritabel »5-Aars Plan«, omfattende de forskellige Sider af det økonomiske Liv, og som skulde virkeliggøres under offentlig Ledelse. Som den almægtige og alfaderlige Organisator, Regulator, Filantrop og Tabebærer, hvis Mellemkomst stadig anraabes, staar *Staten*. Det er det staaende Svar, naar et Forslag synes at støde paa uovervindelige Vanskeligheder, det være sig af økonomisk eller af anden Art: Staten maa gribe ind!

Planen gaar iøvrigt ud fra, at det er Industri og Haandværk, som maa absorbere de i Øjeblikket ubeskæftigede Arbejdere; thi Landbruget er — det fastslaas flere Gange — ude af Stand til direkte at bidrage til Skabelse af Beskæftigelsesmuligheder. I Overensstemmelse hermed skal der finde en Udvidelse af Industri og Haandværk Sted. Først og fremmest skal Byggeindustrien, Nøglen til en lang Række Fags Blomstring eller Visnen, fuldt beskæftiges og udvides. Der peges her paa en Række Byggearbejder, som der er Basis for at sætte i Gang.

Den mindre Industri og Haandværket arbejder ofte under usle Lokaleforhold. Der foreslaas derfor opført særlige Haandværkshuse, hvor mange Haandværkere af forskellig Branche skal have Værksted under samme Tag; dette skulde medføre Fordele med Hensyn til Kraftforsyning og forskellige Fællesindretninger (Marketenderi, Bad, Cykleskure).

Ogsaa Landbrugets og Landbrugsindustriens Bygningsforhold lader i Øjeblikket meget tilbage at ønske. Foruden en omfattende Udskiftning af de eksisterende Landarbejderboliger og øvrige Bygninger — Stuehuse saavel som Avlsbygninger — hvis Tilstand afmales i mørke Farver, henledes Opmærksomheden paa Landbrugsvarernes næste Produktionsled, Mejerier og Slagterier, og Betænkningen mener, at begge Produktionsgrene med Fordel kan koncentreres i færre, men større Bedrifter. Endvidere motiveres Behovet for Kølehuse. Alt dette skulde danne Grundlaget for en omfattende Byggevirksomhed.

Hovedvanskeligheden for disse Planers Virkeliggørelse ligger i Fremskaffelsen og Forrentningen af de betydelige Kapitalmængder, de kræver, og som vel hverken Haandværk eller Landbrug selv kan præstere. Betænkningens Alfa og Omega er her som ellers: offentlig Støtte; og forøvrigt skulde Nybyggeriet efterhaanden i Kraft af Omkostningsbesparelser økonomisk kunne hvile i sig selv.

Af offentligt Byggeri, som unægteligt er betydeligt lettere at faa sat i Gang, peges paa Centralskoler (ny Folkeskolelov), og andet Byggeri med forskellige sociale Formaal.

Foruden i Byggeindustrien skal efter Planen Udvidelser og Nyskabelser finde Sted for en Række andre industrielle Branchers Vedkommende. Der gives Udkast til nye Produktionsvirksomheder som Staal- og Valseværk, Olieraffinaderi, Koksværk, Kvælstoffabrik, Fabrikation af Kunstsilke og Kunstbomuld, Bøgecellulose, Bøgekrydsfinér samt endelig Forslag til Rationalisering af Kraftproduktion og -fordeling, det sidste gaaende ud paa en Koncentration af Elektricitetsproduktionen og Anvendelse af eksisterende naturlige Energikilder (Vand, Tørv) til Fremstilling af Elektricitet.

Til at undersøge Mulighederne for nye Produktioner og løse de i Forbindelse dermed opstaaende tekniske Problemer foreslaas oprettet et teknisk-økonomisk Forsøgsinstitut, som skulde drives ved Samarbejde mellem det offentlige, Erhvervene og Videnskaben.

De fleste af disse Forslag har været diskuteret, maaske endog forsøgt realiseret tidligere. De er her i Betænkningen ledsaget af Kalkuler og Udkast over deres økonomiske og tekniske Gennemførlighed samt Virkninger med Hensyn til Beskæftigelse, samfundsmæssig Rentabilitet, valutamæssige og handelspolitiske Konsekvenser.

Endelig foreslaas forskellige Foranstaltninger til Fremme af Haandværket og den lille Industri, Foranstaltninger, der for en stor Del harmonerer med Betænkningens øvrige Forslag. Haandværket skal saaledes nyde godt af Kraftforsyningens Rationalisering, af Opførelsen af Haandværkerbygninger, og endelig skal en offentlig Regulering af Tilgangen til de enkelte Fag indgaa som Led i den almindelige Regulering af Arbejdsmarkedet, der behandles udførligt i et særskilt Kapitel. Iøvrigt vil den almindelige Industriudvidelse (Byggeriet) være til Gavn for Haandværkerne. Direkte Støtte foreslaas ydet i Form af Laan til Anskaffelse af Maskiner.

Hele denne Udvidelse af den industrielle Virksomhed, der skulde ledsages af fortsatte og forøgede offentlige Arbejder (Bro- og Vejarbejder, Inddæmnings- og Afvandingsarbejder, Hedeopdyrkning), kræver som Forudsætning økonomiske Dispositioner og Omlægninger af forskellig Art.

Arbejdsmarkedet skal som nævnt reguleres med Hensyn til ny Tilgang i de forskellige Fag, Erhvervsskifte for Arbejderne skal lettes ved Oprettelse af Specialkursus etc., Flytningen fra Land til By skal modarbejdes ved Forbedring af Boligforhold o. l. paa Landet og ved Propaganda; til at lede hele denne Regulering fra oven foreslaas dannet en Centralorganisation af Fagforeningernes Arbejdsanvisningskontorer, der skal være underlagt det offentlige Tilsyn.

Den forøgede Efterspørgsel efter Industrivarer, som er en nødvendig Forudsætning for, at den udvidede industrielle Produktion kan finde Afsetning, skal opnaas ved en midlertidig Nedsættelse af Færdigvareimporten

fra Tyskland. Naar saa først Produktionsudvidelsen har fundet Sted, og de tidligere arbejdsløse har faaet normal Købekraft, skulde den saaledes forøgede Efterspørgsel være tilstrækkelig til at holde den større Industrivareproduktion i Gang, og Samhandelen med Tyskland kunde atter tage det gamle Omfang. For den Nedgang i Eksporten af Landbrugsvarer til Tyskland, som bliver en uundgaelig Følge af den midlertidigt reducerede Import, skal Landbruget holdes skadesløst ved Foranstaltninger paa Hjemmemarkedet som f. Eks. tvungen Iblanding af Svinefedt i Margarine, samt ved større Eksport af andre Landbrugsvarer til England og de sekundære Markeder. Navnlig skulde en Regulering og Nedsættelse af Kødproduktionen, kompenseret ved nye eller udvidede Produktioner som Tobak, Hør, Kasein m. m., formindske Nødvendigheden af Tysklandseksporten.

Disse Planer for en Omlægning af Udenrigshandelen ser udmærket ud paa Papiret; men de tager slet ikke i Betragtning, at der er to Parter i ethvert Samhandelsforhold, hvoraf den ene ikke er enebestemmende, og da i Særdeleshed ikke den svageste Part. Det er næppe sandsynligt, at England uden videre vil aftage flere af vore Landbrugsvarer, uden at vi til Gengæld køber flere Industrivarer derfra, og overfor Tyskland vil en Omlægning af den i Betænkningen skitserede Art sikkert heller ikke være praktisk gennemførlig.

Den livligere økonomiske Aktivitet, der er Planens Maal, vil imidlertid have Tilbøjelighed til baade at stimulere Importen og lægge en Dæmper paa Eksporten, altsaa udøve et Pres paa Valutaen samt bevirke en almindelig Stigning i Priserne. Anvendelse af den klassiske Valutapolitik til Imodegaaelse af disse Virkninger, nemlig Diskontoforhøjelse og Kreditindskrænkning, er naturligvis uanvendelig her, da den vil gaa paa tværs af hele Beskæftigelsesplanens øvrige Politik.

Valutaen skal værnes først og fremmest ved Opretholdelse af Valutacentralen; men dette Beskyttelsesinstrument skal suppleres og støttes ved positive Foranstaltninger til Bedring af Landets valutamæssige Stilling; en central Investeringskontrol skal overvaage, at dette Formaal tjenes ved Nyinvesteringer. Først og fremmest foreslaar Betænkningen at reducere Importbehovet ved større hjemlig Raastofproduktion i Landbruget. De af andre tidligere diskuterende Planer om at erstatte Kraftfoderimporten med storstilede Ensileringsforetagender fremføres og gennemgaas, og Muligheden af at undvære Oliekagerne, der produceres som Biprodukt til Planteroliefabrikationen understreges yderligere ved Forslaget om at erstatte Anvendelsen af den vegetabiliske Olie i Margarinefabrikationen med danske animalske Fedtstoffer. Dyrkningen af de ved offentligt Inddæmningsarbejde indvundne Arealer skal ledes i en saadan Retning, at man naar længst muligt i Retning af Selvforsyning med Korn og Foderstoffer.

Den Naaletræsproduktion, der opnaas ved Hedebeplantningen, kan tjene som Raastof for den planlagte Celluloseproduktion.

Valutacentralens Virksomhed skal desuden understøttes og afrundes ved Toldforhøjelser paa visse Varer, især Varer af Luksuskarakter.

I det hele taget skal Told- og Forbrugsafgiftspolitikken anvendes som Hjælpemiddel ved Realisering af Betænkningens Forslag; saaledes skal en Afgiftsreduktion for Nødvendighedsvarer — der nævnes Oranger, Kakao, Ris, Sukker og Kaffetilsætning — hjælpe til at modvirke den frygtede Prisstigning.

Modarbejdelsen af Prisstigning bliver en afgørende Del af den samlede Plan. For at stimulere og fremskynde det private Erhvervslivs Initiativ — og Planen bygger til Trods for dens vidtgaaende Statsindgreb paa Opretholdelsen af Privatforetagendet som Hovedregel — er en lav Rentefod og let Adgang til Kredit paakrævet. Spørgsmaalet bliver da, hvorledes dette kan praktiseres uden at ledsages af inflatoriske Følger. En Prisstigningsbekæmpelse bliver nødvendig, og den tænkes gennemført, reguleret af en direkte Priskontrol, dels ved prissikrende Foranstaltninger, dels ved omkostningssænkende Indgreb, som kan muliggøre Prisfald for nogle Varer som Kompensation for de uundgaaelige Stigninger paa andre Varer. Det foreslaas saaledes at sikre en »ønsket« (passende lav) Hjemmemarkedspris paa Fødevarer ved omfattende Landbrugsordninger for Flæsk, Smør, Kød, Korn og Sukker. Endvidere Toldnedsættelser for Nødvendighedsvarer, hvilke i fiskal Henseende udlignes af højere Toldsatser paa diverse Luksusvarer. Streng offentlig Kontrol med private Prisaftaler skal forhindre, at urimeligt høje Avancer paaløber Varerne paa deres Vej til Forbrugerne.

Endelig behandles i et særligt Afsnit Detailhandelens Organisation, der hævdes at være daarlig, hvilket er Skyld i en unødvendig stor Margin mellem Producent- og Konsumentpris. Derfor kræves der Rationalisering af Detailhandelen. Paa Grundlag af et Par Undersøgelser af henholdsvis K. Simonsen og C. Lind anføres det, at Detailhandelens Bruttoavance udgør henved 25 pCt. af Udsalgsprisen, og disse 25 pCt., som altsaa repræsenterer Samfundets Udgift for at faa Varerne fordelt, finder Betænkningen er altfor meget. Det foreslaas derfor, at Priskontrolraadet skal fastlægge en Bruttoavance, der er »samfundsmæssig rimelig«, og at Varerne saavidt muligt skal paaføres den Pris, de har kostet ab Fabrik eller Importør, saa Folk selv kan kontrollere, om den fordelende Handels Avance er »rimelig«. Rationaliseringen skal iøvrigt gaa ud paa en Reduktion af Antallet af Detailforretninger, Kontrol med Nyetableringer og Fjernelse af de eksisterende juridiske Hindringer for Etablering af Mangefilialforretninger.

Hertil skal blot bemærkes, at Avancen maa staa i Forhold til de Funktioner, man paalægger Detailhandelen. Kræves kun den rene Distribution, og maaske endog blot af særlig gangbare Varer, er en lav Bruttoavance tilstrækkelig; men kræver Forbrugerne, at Detailhandelen skal give Kredit, bære Risikoen for Modesvingninger og usolgte Varer, yde Service i Form af Udbringning, Ombytning o. s. v., maa de ogsaa betale derfor. Forøvrigt har det ikke nogen videre Værdi saaledes at tale om »Detailhandelens« Bruttoavance, da den er saare forskellig efter hvilken Branche, det drejer sig om, eller efter hvorvidt det drejer sig om et Varehus eller en lille Butik o. s. v. Underligt synes det ogsaa, at Betænkningen anfører den af C. Lind beregnede Bruttoavance for Viktualiebranchen, 24,5 pCt., mens den tier om den af samme Forfatter angivne Bruttoavance for Kolonialvarebranchen, 19,3 pCt. Naar endelig Betænkningen fremhæver den norske Priskontrol som forbilledlig og hævder, at »... endvidere godkender Kontrollen som Regel ingen Bruttoavance paa over 15 pCt., og man vaager stærkt over, at denne Sats ikke overskrides...«, da synes dette aldeles ikke at give sig Udslag i de faktiske Forhold, saaledes som de fremgaar f. Eks. af Handelsvidenskabeligt Forskningsinstituts Meddelelse Nr. 3; heri findes saaledes Bruttoavancer for norske Detailhandelsbrancher som Tobak 20,8 pCt., Tekstil 22,1 pCt., Bog- og Papir 24,0 pCt., Isenkram 19,5 pCt. o. s. v.

Som et andet Eksempel paa, at Betænkningen ikke altid har bearbejdet det righoldige Materiale, den har samlet, med alt for stor Grundighed, kan nævnes den Omtale, den i Forbindelse med de høje Fordelingsomkostninger i Detailhandelen giver Mælkehandelen. Den kommer her ind paa Mælkehandelens svage Punkt: Returvarerne og anfører, at »afholdte Behandlingsomkostninger paa Returvarer, hvilke Omkostninger maa fordeles paa det solgte Kvantum, er 0,6 Øre pr. Liter«; dette er, sagt paa denne Maade, ganske vildledende. De 0,6 Øre er kun en lille Del af de Returomkostninger, der maa fordeles paa den solgte Mælk. De forgæves afholdte rene *Behandlingsomkostninger* udgør ganske vist *ved Vognsalg for Helliterflasker* 0,62 Øre pr. Liter solgt Mælk (Jfr. Lando: Mælkehandel, S. 222—257). Men de af Returterne forarsagede Tab omfatter tillige det »værdimæssige Svind«, Raavaretabet ved Returterne. Drejer det sig om Butikssalg (og ikke mindre end 68 pCt. af den Mælkemængde, der tilføres København, sælges gennem Butik), maa yderligere tillægges spildte Handelsomkostninger. Alle disse Omkostninger er ydermere betydeligt højere beregnet pr. Liter, saafremt vi har med mindre Flaskestørrelser, $\frac{1}{2}$ - og $\frac{1}{4}$ -Liter at gøre. Endelig afhænger Returtabet naturligvis i høj Grad af Returprocentens Størrelse, noget der svinger fra Dag til Dag. Lando regner med en Returprocent i Butikssalget paa 20 og kommer derved til, at Returtabet skal paalignes den solgte Mælk med ca. 4 Øre pr. Liter — altsaa noget ganske andet end de i Betænkningen anførte 0,6 Øre! Forøvrigt maa ogsaa Nettofortjenesten betragtes som en Margin til Imødegaaelse navnlig af Returtab.

Hvad man nu end kan mene om Gennemførligheden og Ønskeligheden af Gennemførelsen af den økonomiske Plan, der gives Forslag til i den foreliggende Betænkning — thi at den paa Forhaand vil møde megen rent politisk Modstand er givet — maa det siges, at den indeholder mange interessante Tanker. Den er forfriskende dristig i sine Forslag og udgør i det mindste et tankevækkende Diskussionsgrundlag.

Ottomar Loff.

Ejler Alkjær: Emballagen i det moderne Produktions- og Afsætnings-system. (Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse — Skrifter fra Institutter og Studiekredse, udgivet af Handelshøjskolen i København, IV). I Kommission hos Ejnar Hærcks Forlag, 1939, 160 S., Kr. 4,50.

Medens den danske teoretiske Litteratur vedrørende Handel og Regnskabsvæsen har været ret omfattende og righoldig i de sidste Aar, har Høsten ikke været saa stor paa Reklamens og Salgsorganisationens Omraade, naar der bortses fra Professor Max Kjær Hansens Bøger; det skal være usagt, om dette nu skyldes, at der intet Behov har vist sig herfor i dette Land, hvor alle mener at have Forstand paa Reklame, eller om man har kunnet tilfredsstille Behovet alene gennem den rige udenlandske Litteratur.

Selvom den udenlandske Litteratur imidlertid er saa udtømmende og mangfoldig, som den er paa Salgsarbejdets Omraade, er det imidlertid af meget stor Betydning, at alle de mange spredte Oplysninger og Opfattelser i Verdenslitteraturen samles, systematiseres og bedømmes med direkte Hen-